

Adventni SVET JE NAŠA NJIVA Pregled

I ŠABATNI GLASNIK

„Ovde je postojanost svetih, ovde su oni koji drže zapovesti Božje i veru Isusovu.” Otk. 14:12.

IZD. 66, BR. 28.

BETL KRIK, MIČ., UTORAK, JUL 9, 1889.

CEO BR., 1823.

“NEĆEŠ IMATI DRUGIH BOGOVA PREDAMNOM” II

ALONZO T. JONES

DANAS ću usmeriti vašu pažnju na neke odeljke iz Pisma, da bih vam pokazao šta je to imati druge bogove pred Gospodom. Ako pogledamo Jov 31:24-28, vidimo da ako služimo suncu i mesecu, mi imamo druge bogove. U davna vremena, onaj koji je tajno ili javno služio suncu, kao predstavniku boga koga ne vidimo, okretao je svoje lice prema suncu; a služitelji mesecu, na primer, Asirci i Vavilonci - ljubili su ruke dok su služili, kao što je Jov opisao. Ako bismo mi učinili isto, odrekli bismo se Boga. Niko od nas nije sklon da čini ono što su ovi drevni činili, a ipak vidimo u svetu danas obožavanje sunca u posvećenju nedelje i njenog poštovanja kao svetog dana, a koja je bila usvojena iz drevnog obožavanja sunca. U stihovima 24 i 25, pronalazimo još bliži i traženiji test. Jov kaže, da je u zlato svoju nadu položio, ili se radovao zato što je njegova ruka mnogo pribavila, „da bi se odrekao Boga koji je gore.“ Takvo poverenje ili razlog za radovanje je isto toliko oblik idolopoklonstva kao i obožavanje sunca. Tendencija svake od njih je da otuđi naše umove i nadu od Boga, kako bismo prestali da se čvrsto držimo njega i tako nas neprimetno odvuku od njega.

Prirodno je osećati se bezbednije i lagodnije sa dobrom sumom novca koja se sigurno čuva u banci, nego kada imamo samo jedan dolar; ali kada je ovakav slučaj, dopustite mi da pitam, gde je naše pouzdanje? Zar se ne nalazi u našem bankovnom računu? Svakako se ne nalazi u Bogu; jer se onaj čovek koji se uzda u njega, oseća podjednako bezbedno i lagodno, bez obzira na sumu novca koju poseduje. „One koji su u sadašnjem dobu bogati opominji da ne budu uobraženi i da se ne uzdaju u nesigurno bogatstvo, nego u Boga, koji nam bogato daje sve da u tome uživamo.“ 1. Tim. 6:17. „Zar ćeš upraviti oči svoje prema bogatstvu, i-

ako ono u trenu nestaje? Jer načini sebi krila kao u orla i odleti u nebesa.“ Izreke 23:5. „Jer u njemu imamo život i mičemo se i postojimo.“ Dap. 17:28. Sada ako čovek ima samo jedan dolar, i to je dovoljno da podmiri sve njegove potrebe, zar to nije sve što mu treba? Zar on nema dovoljno?

Ako Gospod odabere da dela mojih ruku učini prosperitetnim i ja sve to podredim njegovim zapovestima, dobro činim. Ovo je Pavle rekao Timoteju: „Opominji ih da čine dobro, da se bogate dobrim delima, da budu darežljivi, spremni da sa drugima dele ono što imaju.“ 1. Tim. 6:18. Ne treba da steknemo utisak da je greh biti bogat ili zarađivati novac. Jedan od najboljih ljudi u Bibliji (Jov) je bio izuzetno bogat; kao i Avraham. Bog ih nije ukorio zbog toga. Pavle kaže: „U poslu ne budite lenji. Neka vas duh podstiče na revnost. Služite Gospodu.“ Rim. 12:11. Ovo su neophodne kvalifikacije kako bismo udovoljili Gospodu. Sada, ako čovek nije lenj u svom poslu i ako ima sposobnost da robu pretvori u novac, gde je tu greh? Ne u zarađivanju već u uzdanju u bogatstvo kada se nakupi: „Pobožnost sa zadovoljstvom je, pak, veliki kapital. Jer ništa nismo doneli na svet, pa ne možemo ništa ni odneti s njega. Dakle, kad imamo hranu, odeću i zaklon, budimo zadovoljni time. Oni koji namepravaju da se obogate upadaju u iskušenje i zamku i u mnoge nerazumne i štetne želje, koje guraju ljude u uništenje i propast.“ 1. Tim. 6:6-9. Ne oni koji su bogati, već oni koji žele da budu, oni koji usmere svoje srce na gomilanje bogatstva, oni upadaju u iskušenje i zamke.

Poslovan čovek, koji radeći svoj posao uzdiže Boga i boji ga se, napreduje i njegov napredak uzdiže i proslavlja Boga. „Čuvaj se da ne zaboraviš Gospoda, svog Boga.“ „Nemoj u svom srcu reći: ‘Svojom snagom i silom svoje ruke stekao sam ovo bogatstvo.’ Pamti Gospoda, svog Boga, jer ti on daje snagu da stičeš bogatstvo, da bi se tako držao svog saveza za koji se zakleo tvojim praočevima, kao što se danas vidi.“ Pnz. 6:11, 17, 18. Ako za-

pamtimo ovo i budemo, „marljivi u služenju Gospodu,“ uvek „spremni da delimo,“ mi služimo Bogu koristeći naša sredstva; ali „ljubav prema novcu je koren svakog zla.“ 1. Tim. 6:10. A ti čoveče Božji, beži od toga,“ Pavle piše Timoteju, - okreni se od ljubavi prema novcu ili želje da budeš bogat.

Da bismo znali kako da upotrebimo svoja sredstva tako da Bog bude zadovoljan sa nama, hajde da pročitamo šta je učinio Jov sa bogatstvom koje mu je bilo povereno. Jezekilj je Jova svrstao zajedno sa Danilom i Nojem, kao pravedne pred Gospodom. Kako je onda on koristio svoja sredstva? Vidimo da kaže da, ako je siromašnima uskratilo ono što su želeli, i izneverio oči udovice, ako je zalogaj svoj jeo, a da ga nije i siročice sa njim delilo – onda, kaže on, „Neka mi rame iz lopatice ispadne, neka mi se ruka iz ramena otkine.“ Slobodno se može reći da nema danas mnogo ljudi koji bi mogli da učine takvu zakletvu, očekujući da ih Bog drži za reč i da ne ostanu bez jedne ruke.

Šta možemo naučiti iz ovoga? –Taj ponizni, pravedni Jov je znao da su njegove ruke bile kanal kroz koji je Bog delio novac i potreštine onima koji nisu imali sposobnost da zarade za sebe, i da bi oni koji imaju sredstva trebalo da oponašaju njegov primer. Jov nije čekao da mu se kaže gde su siromašni, već je on tražio njih. Zar Bog onda ne daje sredstva nekima da bi mogao da blagoslovi druge? „Baci hleb svoj na površinu vode, jer ćeš ga posle mnogo dana opet naći. Podeli od onog što je tvoje sedmorici, ili čak osmorici, jer ne znaš kakvo će se zlo dogoditi na zemlji. Ako se oblaci napune vodom, puštaju kišu na zemlju. I ako drvo padne na jug ili na sever – gde padne, tamo i ostaje. Prop. 11:1-3. Ako oblaci nikada ne puste kišu, šta onda? Bog formira oblake čineći da zbog sunca voda isparava iz okeana i jezera, podiže se u visinu i pluta u vidu oblaka do oblasti kojima je potrebna kiša. Kada bi sada oblaci sebično uskratili vodu, iz straha da će njima lično zatrebati, šta bi bio rezultat toga? Ako Gospod sada stavi u naše ruke više

Adventni SVET JE NAŠA NJIVA Pregled

I ŠABATNI GLASNIK

„Ovde je postojanost svetih, ovde su oni koji drže zapovesti Božje i veru Isusovu.“ Otk. 14:12.

IZD. 66, BR. 28.

BETL KRIK, MIČ., UTORAK, JUL 9, 1889.

CEO BR., 1823.

nego što nam treba, zar to ne čini da bismo podelili sa drugima kojima nedostaje? Neka svaki Adventista Sedmog Dana zaradi novca koliko god je moguće, pošteno i časno, ali neka svaki dodatni dinar van onoga što mu je potrebno za lične potrebe, podredi Božjem pozivu. Ako svako prihvati ovakav duh, božje delo će ići napred silom koja do sada nije viđena.

Sada, ako Bog upotrebljava sposobnost nekoga da stekne sredstva za deljenje drugima, zar ne bi bilo bezumno za njega da isuši kanale i da dopusti da talenti njegovih slugu leže neupotrebljeni na štetu drugima? Nije greh zaraditi novac, već je greh uzdati se u njega i nagomilavati ga radi sopstvene ugodnosti i umnožavanja, umesto da bacimo hleb na površinu vode da bismo mogli da ga nađemo posle mnogo dana. „Ali,“ kaže neko, „moram sakupiti nešto za svoju decu.“ Daleko je bolje braćo, naučiti ih da žive samostalno i da se ne oslanjaju na novac koji im vi možete ostaviti. Bolje je da vaše dete ima manje novca od vas, a da ga naučite da bude samostalno i nezavisno, nego da nasledi nasledstvo koja će od njega napraviti bezumnika. „I spoznao sam da je mudrost bolja od bezumlja, kao što je svetlost bolja od tame. Mudar jasno vidi, a bezumnik ide po mrklom mraku: Ali spoznao sam i to da sve njih na kraju zadesi isto. I rekao sam u srcu svome: „Ono što će zadesiti bezumnika, to će zadesiti i mene.“ Zašto sam onda bio mudar, suviše mudar? I rekao sam u srcu svome: „I to je taština.“ Jer sećanje na mudroga ne traje ništa duže od sećanja na bezumnika. U danima koji dolaze svako će biti zaboravljen. I kako će umreti mudar čovek? Isto kao i bezumnik. I omrznuo mi je život, jer mi se čini mučnim ono što se radi pod suncem, jer je sve taština i trčanje za vetrom. I omrznulo mi je sve za šta sam se trudio i naporno radio pod suncem, i što moram ostaviti čoveku koji će doći posle mene. A ko zna da li će on biti mudar ili lud? Ipak, on će postati gospodar svega za šta sam se trudio i naporno radio i u šta sam mudrost svoju ulagao pod suncem.“

Ostaviti detetu nasledstvo zaista može uzrokovati da dete izgubi sposobnosti kojima bi ga Bog obdario da ih upotrebi na slavu Božju. Zar nije bolje za čoveka da lično podeli višak sredstava koje mu je Bog dopustio da stekne, na način koji je ugodan i prihvatljiv Gospodu, nego ga ostaviti drugome koji može postati bezumnik i protraćiti ga? Čak i ukoliko bi naslednik čuvao nasledstvo netaknutim, skoro je sveopšte pravilo da nasledstvo nikad ne opstane nakon četvrte generacije. Zar nije najmudriji smer, naučiti decu da postanu nezavisna od svih takvih šansi? Takav smer delovanja omogućiće da se višak sredstava upotrebi kada Bog pozove na to, i svaka opasnost od zloupotrebe nakon smrti, od strane advokata obmanjivača ili naslednika, biće izbegnuta. Biblija uči o neophodnosti da podelimo dok smo živi, a ne da prepustimo drugima da to učine nakon naše smrti.

Kao što sam ranije naznačio, nema ništa loše u posedovanju novca, već mnogo toga zavisi od načina na koji ga upotrebljavamo. „Pogledavši uokolo, Isus je rekao svojim učenicima: „Kako je teško bogatašu ući u Božje kraljevstvo!“ Učenici su bili začuđeni njegovim rečima. Zato im je Isus opet rekao: „Deco, kako je teško onima koji se pouzdaju u novac ući u Božje kraljevstvo!“ Mk. 10:23-24. Onima koji imaju bogatstvo i uzdaju se u njega i raduju se zato što je u njihovim rukama i mogu bezbrižno da sede, je rečeno: „Ali Bog mu reče: ‘Bezumniče, ove noći tražiće se tvoja duša od tebe. Ko će onda imati ono što si skupio?’ Tako prolazi onaj ko skuplja blago za sebe, a nije bogat u Bogu.“ Lk. 12:20-21. Neka Bog bude iznad svega toga, kako ga se ne bismo odrekli i imali drugog boga. „Jer mnogi,“ Pavle kaže, „često sam o njima govorio, a i sada plaćući o njima govorim – žive kao neprijatelji Hristovog krsta. Njihov kraj je propast, bog su im želje tela, slava im je u njihovoj sramoti i misle na ono što je zemaljsko.“ Fil. 3:18,19. Oni apetit proglašavaju za svog boga. Zašto su oni neprijatelji Hristovog krsta? Isus je rekao, Ko želi

da bude moj učenik, „neka se odrekne sebe, uzme svoj krst i pođe za mnom.“ Ne možemo sprovesti ni jednu od ove dve poslednje zapovesti, ako ne učinimo ono što ide pre toga: prvo, odreći se sebe; zatim, uzeti svoj krst; i na kraju, slediti Gospoda. Oni kojima upravlja apetit su neprijatelji krsta Hristovog, zato što njihove želje zauzimaju najuzvišenije mesto u njihovom životu i oni ne mogu da se odreknu sebe. Oni imaju druge bogove pred Gospodom.

Alkohol, duvan, čaj, opijati, svi predstavljaju bogove; i oni koji dopuste da bilo šta od navedenog zagospodari njima, nisu Hrišćani, jer se ne odriču sebe, i ne uzimaju svoj krst, i zato *ne mogu* slediti Spasitelja. Sve ove zle navike odvajaju od Hrista. Pavle kaže, „Nalazim, dakle, ovaj zakon u sebi: kad želim da činim dobro, u meni je zlo. Po svom unutrašnjem čoveku zaista uživam u Božjem zakonu, ali u svojim udovima vidim drugi zakon koji ratuje protiv zakona mog uma i zarobljava me zakonom greha koji je u mojim udovima.“ Rim. 7:21-23. I ponovo, „Nego krotim svoje telo i držim ga u pokornosti kao sluge, da ne bih kako propovedajući drugima i sam bio diskvalifikovan.“ 1. Kor. 9:27. Koniber i Hoson kažu da to doslovno znači, „Krotim svoje telo, bijući ga dok ne pomodri,“ ideja je da će takav pravac izazivati umrvtljenje telesne prirode, i stari čovek (greh) će tako umreti. Ako naša tela gospodare, apetit i strasti nas kontrolišu; mi ne možemo razumeti zakon; ali ako je telo ukroćeno, onda um može da se oslobodi i služi Bogu. Zašto čovek na može da nadvlada pušenje i ostale zle navike? – Zato što ne mogu dovoljno snažno da *žele* da bude tako. Volja nije dovoljno jaka da potčini telo. Šta bi onda trebalo učiniti? – Neka vežu svoju volju za Hristovu volju i onda će on oslabiti telesnu prirodu i dati umu silu da se odupre štetnosti navika.

Isus želi da naši umovi vladaju, kako bismo mogli da služimo zakonu Gospodnjem. Tužna je istina da roditelji uvode svoju decu u svet (rađaju), oslabljenu svojim sopstvenim popušta-

Adventni SVET JE NAŠA NJIVA Pregled

I ŠABATNI GLASNIK

„Ovde je postojanost svetih, ovde su oni koji drže zapovesti Božje i veru Isusovu.“ Otk. 14:12.

IZD. 66, BR. 28.

BETL KRIK, MIČ., UTORAK, JUL 9, 1889.

CEO BR., 1823.

njima, tako da je od prvog dana volja dece previše slaba da se odupre apetitu i iskušenjima zlih navika. Njih ništa ne može uzdignuti iznad sebe samih, osim Isusove sile. Um mora biti potčinjen samo Bogu i ničemu više. Ako je potčinjen telesnim stvarima, čovek služi sebi, a ne Bogu. „Jer ovo znate i dobro razumete da niko ko je bludnik ili nečist ili pohlepan – što znači da je idolopoklonik – nema nasledstva u kraljevstvu Hrista i Boga.“ Ef. 5:5. Ovo je stvar oko koje se okreću svi ostali oblici idolatrije – pohlepa. Pohlepan čovek je onaj koji se uzda u bogatstvo i raduje u delima svojih ruku. On je idolopoklonik. „Usmrtite, dakle, ono što je zemaljsko u vašim udovima: blud, nečistotu, polnu požudu, zlu želju i lakomstvo, koje je idolopoklonstvo.“ Kol. 3:5.

Ali postoji koren iznad pohlepe koji treba da se uništi. Pavle kaže Timoteju sledeće: „A ovo znaj: u poslednjim danima nastaće naročito teška vremena. Jer ljudi će biti sebični, pohlepni za novcem, umišljeni, oholi, hulnici, neposlušni roditeljima, nezahvalni, neverni,“ itd. 2. Tim. 3:1, 2. Šta izlazi iz toga što su ljudi sebični.? – Pohlepa; a onda sledi sve ostalo. Sebičnost je onda koren svakog zla. Pavle naziva sebične, pohlepne ljude, neprijateljima krsta Hristovog, zato što oni žele da služe sebi. Stoga kada Spasitelj ukazuje na put Boga, on udara u sam koren neprijateljstva prema bogu – sebičnost. „Neka se odrekne sebe.“ Šta je donelo greh u svet? – Sotona se uzoholio zbog ponosa i ljubavi prema sebi. Ako je sebičnost koren i pohlepa idolopoklonstvo, mi činimo jednu od dve stvari – ili služimo sebi ili Bogu. Koje od ta dva će biti? Uporedimo dva gospodara? „Jer iznutra, iz ljudskog srca, izlaze zle misli, blud, krađe, ubistva, preljube, lakomstvo, zloba, prevara, besramnost, zavidno oko, hula, oholost, nerazumnost. Sva ta zla izlaze iznutra i čoveka čine nečistim.“ Mk. 7:21-23, sa kojim poredimo Rim. 3:10-18. Sada, nasuprot tome, pročitajmo o karakteru Boga: „Gospod je prošao ispred njegovog lica objavljujući: „Gospod, Gospod, Bog milosrdan i

milostiv, spor na gnev i pun dobrote i istine, koji čuva svoju milost za hiljade, oprašta prestupe, krivicu i grehe, ali ne smatra nikog nevinim, koji pohodi prestupe očeva na sinovima i na unucima, do trećeg i do četvrtog naraštaja.“ Izl. 34:6, 7. Možemo li oklevati? Hoćemo li voleti Boga ili sebe? Nije li on čistiji, pravedniji, bolji, savršeniji u svakom elementu dobrote, čistote i istine? „Nećeš imati drugih bogova preda mnom.“

Najbolji posao za bilo kog čoveka je da radi posao koji je upravo pred njim, po određenju Božjeg providenja. Ako on zapostavi taj posao, u nadi da će naći nešto što bolje odgovara njegovim sposobnostima., postoje dve stvari u kojima je praktično neuspešan,—u poslu na koji ga ja Bog postavio, i u poslu koji je izabrao za sebe.